KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.5.2024 r.
COM(2024) 209 final

2024/0114 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do decyzji uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych dotyczącej aktualizacji niektórych klauzul wygaśnięcia w ramach uzgodnienia sektorowego w sprawie kredytów eksportowych dotyczących zmiany klimatu

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w celu zmiany daty dwóch klauzul wygaśnięcia dotyczących, odpowiednio, klas projektów G i I określonych w uzgodnieniu sektorowym w sprawie kredytów eksportowych dotyczących zmiany klimatu („CCSU") w ramach Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („porozumienie").

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie

Porozumienie jest dżentelmeńską umową między UE, USA, Kanadą, Japonią, Koreą, Norwegią, Szwajcarią, Australią, Nową Zelandią, Turcją i Zjednoczonym Królestwem, która ma na celu stworzenie ram dla uporządkowanego korzystania z oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W praktyce oznacza to ustanowienie zasad mających na celu wyeliminowanie subsydiów i zakłóceń w handlu związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi. Porozumienie weszło w życie w kwietniu 1978 r. na czas nieokreślony i chociaż otrzymuje wsparcie administracyjne Sekretariatu OECD, nie jest aktem prawnym OECD[1].

Porozumienie jest regularnie aktualizowane, aby uwzględnić zmiany zachodzące na rynkach i w zakresie polityki, mające wpływ na udzielanie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Porozumienie zostało przetransponowane i, co za tym idzie, uznane za prawnie wiążące w UE rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011[2]. Zmiany warunków porozumienia są włączane do prawa UE w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1233/2011.

CCSU jest załącznikiem do porozumienia, który przewiduje bardziej elastyczne maksymalne okresy spłaty dla projektów przyjaznych dla klimatu, aby zachęcić do ich finansowania, a celem jest zapewnienie odpowiednich warunków finansowych dla projektów w wybranych sektorach uznanych za istotnie przyczyniające się do łagodzenia zmiany klimatu, w tym projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, redukcji emisji gazów cieplarnianych, wysokiej efektywności energetycznej, przystosowania się do zmiany klimatu i inżynierii wodnej.

2.2. Uczestnicy porozumienia

Komisja Europejska reprezentuje Unię na posiedzeniach uczestników porozumienia („uczestnicy"), jak również w pisemnych procedurach podejmowania decyzji przez uczestników. Decyzje w sprawie wszystkich zmian porozumienia podejmowane są w drodze konsensusu.

2.3. Planowany akt, jaki mają przyjąć uczestnicy

W 2023 r. uczestnicy dodali do CCSU szereg nowych klas projektów, które mogły otrzymać wsparcie na jego warunkach. W przypadku dwóch z nich – klas projektów G (Produkcja niskoemisyjna) i I (Minerały i rudy na potrzeby czystej energii) – uzgodniono, że zdolność do

[1] W rozumieniu art. 5 Konwencji o Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

wspierania transakcji w tych klasach dzięki elastyczności CCSU będzie oceniana indywidualnie, ponieważ nie było możliwe uzgodnienie kryteriów definiowania tych klas projektów, w szczególności ze względu na brak dostępnych kryteriów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Ponadto, aby zachęcić uczestników do uzgadniania kryteriów, w odniesieniu do obu klas projektów dodano następujące klauzule wygaśnięcia: „Po 30 czerwca 2024 r. ten rodzaj projektu zostanie wycofany, chyba że uczestnicy uzgodnią inaczej. Jednocześnie uczestnicy dokonają przeglądu norm międzynarodowych opracowanych do tego czasu i zdecydują, czy uwzględnią je w niniejszej pozycji".

Chociaż nie uzgodniono kryteriów ani nie udzielono wsparcia żadnemu projektowi w ramach tych dwóch klas projektów, w interesie UE leży utrzymanie możliwości zatwierdzenia indywidualnych projektów w ramach tych klas projektów, a także zapewnienie dodatkowego czasu na opracowanie odpowiednich kryteriów na innych forach międzynarodowych. Wszyscy pozostali uczestnicy wyrazili zainteresowanie kontynuacją obu klas, albo za pomocą nowej klauzuli wygaśnięcia, albo klauzuli przeglądowej.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Unia Europejska powinna poprzeć zmianę porozumienia w celu uwzględnienia nowej klauzuli wygaśnięcia co najmniej do dnia 30 czerwca 2026 r. Inni uczestnicy mogą zaproponować przejście do klauzuli przeglądowej lub wyznaczenie dłuższego terminu, co również może być możliwe do zaakceptowania.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów UE, a mianowicie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylającego decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE. Wynika to z faktu, iż art. 2 przedmiotowego rozporządzenia stanowi, że „Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 3 w celu zmiany załącznika II w wyniku poprawek do wytycznych, uzgodnionych przez uczestników Porozumienia". Obejmuje to zmiany załączników do porozumienia.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do kredytów eksportowych, co wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt uczestników porozumienia zmieni CCSU, należy go zatem po jego przyjęciu opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

6.

2024/0114 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

określająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do decyzji uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych dotyczącej aktualizacji niektórych klauzul wygaśnięcia w ramach uzgodnienia sektorowego w sprawie kredytów eksportowych dotyczących zmiany klimatu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wytyczne zawarte w Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („porozumienie”) zostały transponowane i tym samym stały się prawnie wiążące w Unii na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011[4].

(2) Klauzule wygaśnięcia dla klas projektów G i I zawarte w uzgodnieniu sektorowym w sprawie kredytów eksportowych dotyczących zmiany klimatu („CCSU”) załączonym do porozumienia wygasną w dniu 30 czerwca 2024 r.

(3) W interesie Unii leży, aby takie projekty nadal mogły stosować korzystne warunki uzgodnienia sektorowego dotyczącego zmiany klimatu oraz aby nadal istniała możliwość osiągnięcia porozumienia w sprawie kryteriów dla tych klas projektów. W tym celu Unia powinna poprzeć przedłużenie obowiązywania klauzuli wygaśnięcia lub zastąpienie jej klauzulą przeglądową co najmniej do dnia 30 czerwca 2026 r.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, gdyż na podstawie art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1233/2011 planowana decyzja uczestników porozumienia („uczestnicy”) będzie wiążąca dla Unii oraz może wywrzeć decydujący wpływ na treść prawa Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, jest określone w załączniku.

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45) („rozporządzenie (UE) nr 1233/2011”).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący